

Індикатори та метрики сталого розвитку

Анотація. В роботі визначена необхідність вимірювання сталості з метою відстеження та оцінки прогресу, залучення стейкхолдерів, оцінці компромісів у сфері сталого розвитку. Сформульовані вимоги до індикаторів та метрик сталості.

Ключові слова: сталий розвиток, стратегія сталого розвитку, індикатори, метрики, навколишнє середовище.

Сталий розвиток (англ. sustainable development) – розвиток, який дає змогу задовольнити потреби теперішніх поколінь і залишає можливість майбутнім поколінням задовольнити їхні потреби. Це збалансований розвиток країни і регіонів, при якому економічне зростання, матеріальне виробництво і споживання, а також інші види діяльності суспільства відбуваються в межах, які визначаються здатністю екосистем відновлюватися, поглинати забруднення та підтримувати життєдіяльність теперішнього і майбутніх поколінь [1, с.29].

Термін сталий розвиток почав набувати широкого поширення наприкінці 1980-х років після його появи у «Нашому спільному майбутньому», відомому також як «Звіт Брундтланд»[2]. Результатом роботи комісії, створеної для того, щоб запропонувати «глобальний порядок змін» у концепції та практиці розвитку, звіт Брундтланд вказує на терміновість перегляду нашого способу життя та управління. Для «відповідального досягнення цілей та прагнень людства» потрібні нові способи розгляду старих проблем, а також міжнародна співпраця та координація.

Сталий розвиток – це розвиток таким чином, щоб приносити користь найширшому колу секторів, між кордонами і навіть між поколіннями. Іншими словами, наші рішення повинні враховувати потенційний вплив на суспільство, навколишнє середовище та економіку, беручи до уваги те, що наші дії матимуть вплив в інших місцях, а також впливатимуть на майбутнє.

Вимірювання сталості може допомогти у відстеженні та оцінці прогресу, заохоченні широкої участі зацікавлених сторін (стейкхолдерів), оцінці компромісів у сфері сталого розвитку, задоволенні чи передбаченні нових вимог, передаванні інформації про переваги та майбутні цілі.

Ідеальний метод вимірювання сталості має поєднувати такі три виміри сталого розвитку як охорона навколишнього середовища, соціальна справедливість та економічна вигода. Метрики повинні встановлювати зв'язок між тим, що індикатори вимірюють та фактичною сталістю. Корисний індикатор має відображати зміни з плином часу, які покажуть, чи стає система більш або менш стійкою.

Список використаних джерел

1. Проект Стратегії сталого розвитку України до 2030 року. URL: www.undp.org/ukraine/docs/SDGreports (дата звернення: 06.10.2021).
2. Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/5987our-common-future.pdf> (дата звернення: 06.10.2021).